

планинския първенецъ. Калоферци сжщо се запретнаха да строятъ подслонъ върху юго-източнитѣ му спусъци, на пжтя за Калоферъ.

Тогава тѣзи спасителни удобства бѣха само мечта...

Свободното време въ Карлово използвахме, за да запознаемъ нѣкои отъ нашитѣ другари, които идваха за пръвъ пжтъ, съ историческитѣ мѣста. На първо мѣсто съ споменитѣ за великия български апостолъ Василъ Левски, роденъ и отрасълъ въ това китно планинско градче. Малко по на западъ отъ Карлово е Сопотъ — родното мѣсто на най-голѣмия български поетъ Иванъ Вазовъ.

Зърнахме и пѣнливия карловски водопадъ, запазилъ и досега турското си име Сучурумъ — падаща вода, водопадъ.

Какво богатство отъ скжпи спомени съхранява въ подножията си гордата Стара-планина!

На разсѣмване вече росѣше дребенъ пролѣтенъ дъждъ. Поехме

Карловскиятъ водопадъ — Сучурумъ.

стрѣмната пжтечка направо къмъ Дюзъ-чалъ (Равенъ връхъ). Къмъ насъ се присѣдини още единъ вѣренъ другаръ — Балканъ. Навѣрно, не сте слушали такова име на лице, на човѣкъ. Имате право, защото нашиятъ новъ спжтникъ не бѣ човѣкъ, а едно красиво и едро граничарско куче. Пазило нѣкъде границата. Презъ вой-